Cămărușele sufletului

On Martie 18, 2011

Concepția oamenilor despre tine este susținută de înțelesul adânc pe care ei ți-l acordă ție și leadershipului tău.

Aștepți și aștepți răspunsul, care nu mai vine niciodată. Dorințele tale cele mai adânci rămân neîmplinite, fiindcă trec pe plan secund atunci când vine vorba de cariera ta înfloritoare. Ești ca un pasager singur în drumul către o destinație foarte căutată, impresionantă, apreciată, dar neînsorită și tristă. Iar viața ta seamănă în multe privințe cu un film "plin de speranță", dar la care nu se uită nimeni iar sala de cinema rămâne mereu pustie - fiindcă are acțiune, dar îi lipsește povestea de dragoste.

Este și cazul multimilionarului Edward Lewis – personajul principal din filmul " *Pretty Woman (1990)* ", despre care v-am mai povestit în articolele precedente. Viața lui era mai degrabă un du-te vino continuu. Mereu prins în vâltoarea luptei pentru mai bine, care l-ar fi putut duce mai aproape de împlinirea idealurilor sale înalte, el nu a avut timp să se preocupe de menținerea unei vieți personale cu adevărat satisfăcătoare.

Până în momentul când a întâlnit-o pe Vivian Ward, o prostituată de lux, pe care a angajat-o pe post de damă de companie. Deși la început relația lor a fost doar una strict profesională, în timp, ea s-a transformat într-o frumoasă prietenie. Vorbind tot mai des unul cu celălalt despre viața lor, despre cum au devenit ceea ce erau - ea prostituată, el om de afaceri, vorbind despre visele lor, despre eșecurile dar și despre succesele lor, au ajuns să se cunoască mai bine.

Leadership: Validezi fiecare experiență pe care o trăiești prin ceea ce ești în exterior atunci când te apleci spre gustul dulce-acrișor de a trăi la "întâmplare" sau la nivel de "întreg" ?

Dacă îi înțelegi pe oameni, ai puterea să-i schimbi. Sufletul lui Edward era ca o casă goală, unde pe ușa de la intrare străjuia memorabila inscripție: *"Sunt plecat de acasă"* . Dar, vrăjit de sentimentele lui Vivian, și îndrăgostindu-se de ea, sufletul său s-a trezit din nou la viață. Starea lui de așteptare a luat sfârșit. Ea a fost răspunsul la întrebările lui, dezvăluindu-i un nou aspect al vieții, o nouă lume în care iubirea și dăruirea erau cele mai demne și mai frumoase virtuți.

Concepția lui Vivian despre Edward s-a schimbat în momentul în care și-a dat seama cine este el cu adevărat. Era un om bun, un om care se dedicase cu adevărat carierei sale, aspirând spre cele mai înalte culmi. Dar care, însă, își pierduse aproape toată voioșia și fericirea. Ea i-a înțeles toate trăirile interioare, toate frământările, toate "tainele" sale, și-a dat seama de starea lui sufletească chiar dacă încerca să exprime altceva, i-a înțeles toate sensurile și astfel a știut pe ce coardă să apese ca să-l sensibilizeze și să-l schimbe complet.

A trăi la întâmplare înseamnă să nu acorzi atenție lucrurilor care te atrag, să nu le experimentezi într-o manieră aproape de sufletul tău și plină de sens. În timp ce a trăi viața la nivel de "întreg" înseamnă să acorzi atenție lucrurilor care te definesc sau cu care simți că te identifici, înseamnă să te pui într-un rol care, plăcându-ți, vei încerca să îți materializezi dorințele fiind mai puțin motivat de dorința de putere și faimă.

Concepția oamenilor despre tine este susținută de înțelesul adânc pe care ei ți-l acordă ție și leadershipului tău. Leadershipul este ca un arbore a cărui rădăcini sunt ancorate în sufletul

oamenilor.

Leadership: Poți să te gândești la tine ca la un "dublu" al tău, fără să te conformezi unei imagini personale care tubura sufletul?

Teoria generală a leadershipului, a genezei și structurii pe care el se bazează, expusă de mine în numeroase rânduri, implică perpetuu în dinamica sa existența sau inexistența unor raporturi, criterii, dovezi, împrejurări și motive temeinice de schimbare, comune și puternice luate ca referință. Ea se poate dovedi un reactiv ideal pentru a măsura gradul de finețe și adecvare al fiecărei persoane la exigențele propriei stări de viață, într-o societate tot mai lipsită de promovarea adevăratelor valori.

Osmoza între diferitele nivele de angajament și implicare, în vederea asigurării resurselor necesare supraviețuirii și evoluției pe plan emoțional, nu doar material, oprindu-te din înaintarea pe drumul rătăcirii, îți va îngădui să descoperi în propria persoană răspunsurile la gravele semne de întrebare ridicate cu privire la crearea unui nou setup al unității propriei ființe și al unității propriei existențe.

Dacă este să te gândești la tine ca la un soi de "dublu" al tău, ca o forță magică de combatere radicală a ideilor strâmte și înguste despre viață, escamotând reala concretitudine a emergenței unor fenomene ale conștiinței din ansamblul unor condiții improprii de a fi măreț în fapte și în cuget, atunci poți să înțelegi marea importanță pe care trebuie s-o acorzi timpului vieții prezente.

Acest "dublu" al tău, această privire în oglinda altei reflecții, îți oferă cheia la problemele interioare pe care le-ai evitat ani de-a rândul, focalizându-ți mai bine atenția asupra calităților pe care le adăpostești adânc în tine. Dublul tău este experiența pe care o trăiești prin intermediul unui Alter-Ego care înregistrează doruri, destăinuiri, alinări, dezvăluind fațete diferite ale sufletului tău care te inspiră să venii mai bun, mai răbdător și mai tolerant în relația cu ceilalți oameni.

Virtutea cea mai admirabilă a liderului este în strânsă legătură cu disponibilitatea de a te consacra unei vieți spirituale care își caută materializarea în agățarea de așa-zisele "acorduri de tranziție" între ceea ce te reprezintă ca o versiune mai grandioasă a Sinelui tău și ceea ce te reprezintă ca o entitate de omenie.

În romanul " *Manon Lescaut* ", Abatele Prevos a spus un lucru foarte frumos care mi-a rămas întipărit în memorie: " *Nimic nu-i mai de admirat și nu dă mai mult preț virtuții decât încrederea cu care bați la poarta inimii unor oameni al căror caracter sincer îl cunoști.* "

Poți determina apariția unei încrederi reciproce dacă interacționezi des cu oamenii și numai dacă ești împlinit sufletește. Dacă posezi calități personale potrivite, dacă te asemeni mult cu cei din jurul tău ca mentalitate, corectitudine și implicare, ei se vor apropia de tine și de aici vor fi mai dispuși să te urmeze. Ca să existi în sufletul oamenilor trebuie să te ancorezi adânc la realitatea lor, la valorile lor și la sentimentele lor.

Realitatea benefică în care un lider se ancorează trebuie hrănită din acumularea unor lecții de viață trăite după motto-ul: „Iertați-mă că exist, pot să fac ceva pentru dumneavoastră încât să ne fie bine amândurora?"

Cămărușele sufletului controlează calitatea leadershipului tău, și te protejează de dușmanii tăi cei mai aprigi: stresul, oboseala, depresiile, starea de anxietate, etc. Ele au suficientă putere ca să te ajute să te concentrezi asupra celor mai importante aspecte ale vieții tale pe care

din cauza unei vieți profesionale încărcate se poate să le fi uitat. Ele te ajută să te regăsești în tot ceea ce faci, în oamenii care te înconjoară. Te ajută să te recapeți pe tine însuți, servind ca adăpost în caz de pericol.

Rezultatele unui leadership de calitate depind și de sentimentele reciproce ce se dezvoltă în urma unor colaborări mai îndelungate, deoarece vorbim de oameni și nu de roboți. O carieră nu poate fi desăvârșită atâta timp cât pe plan sentimental oamenii nu sunt împliniți.

Source: https://neculaifantanaru.com/camarutele-sufletului.html